

تذکره الوفا - جناب مشهدی حسین و مشهدی محمد آذربایجانی

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

جناب مشهدی حسین و مشهدی محمد آذربایجانی - تذکره الوفاء - اثر
حضرت عبدالبهاء

جناب

مشهدی حسین و مشهدی محمد آذربایجانی

﴿ هو الله ﴾

و از جمله مهاجرین و مجاورین جناب مشهدی حسین و مشهدی محمد آذربایجانی است * این دو نفس مبارک از احبای آذربایجانند و در وطن خویش قدم پیش نهادند و از بیگانه و خویش آزاد گشتند و بنیاد ثبوت و استقامت نهادند از حجات اوهام رهییدند و بعنایت و الطاف ملیک وجود سر بسجود نهادند * دو نفس مبارکی بودند در نهایت صدق و صفا و در غایت فقر و فنا و مظهر تسلیم و رضا منجذب بنور هدی بودند و مستبشر بشارات کبری * از آذربایجان برخاستند و بارض سر شتافتند مدتی در اطراف آن مدینه مبارکه در قصبه قرق کلیسا بسر میبردند روز در تضرع و تبتل بودند و شب را بگریه و زاری میگذرانیدند و بر مظلومیت نیر آفاق ناله و فغان مینمودند * در زمان سرگونی بعکا چون حاضر در شهر نبودند دستگیر نگشتند در آن حوالی با قلبی سوزان و چشمی گریان بسر میبردند چون از عکا خبر صحیح گرفتند ترک دیار روم نمودند و باین مرز و بوم شتافتند *

ORIGINAL

فی الحقیقه دو نفس نفیس بودند و دو بنده صادق جمال مبارک صفای قلب آنان بوصف نیاید و ثبات و استقامتشان از بیان خارج *

در خارج عکاء در باغ فردوس ایام بسر میبردند و بفلاحت و زراعت مشغول بودند و لسان بشکرانه میگشودند که الحمد لله موفق شدند که دو باره بجوار عنایت رسیدند * ولی چون از اهالی آذربایجان بودند و بهوای سرد معتاد تجل حرارت این بلاد نمودند و بدایت ورود بعکا بود و هوا بسیار وخیم آب بسیار ثقیل * لهذا مریض و علیل شدند و بناخوشی مُحرقه و مُطبقه گرفتار گشتند ولی در نهایت انبساط و انشراح صبر عجیبی داشتند و تجل غریبی * در ایام بیماری با وجود سورت حرارت و شدت مرض و عطش و اضطراب و انقلاب در نهایت سکون و قرار بودند و مستبشر ببشارات الله * در حالتیکه دل و جان بشکرانه حضرت رحمن مشغول با روح و ریحان از این جهان بجهان دیگر شتافتند و از این قفس بگلشن باقی پرواز نمودند * علیهما الرّحمة و الرّضوان و علیهما التّحیة و الثّناء و ادخلهما الله فی عالم البقاء متمتّعين باللقاء منشرحین فی الملکوت الابهی * دو قبر منورشان در عکا است *